

col.laboració literària en l'àmbit cultural d'aquesta revista. "Tot recordant a ..." intentarà recordar a totes aquelles persones o iniciatives que hagin destacat en el migrat món cultural de Sant Hilari. Aquesta col.laboració mensual anirà a càrrec del lletraferit hilarienc Francesc Danés.

«UN HILARIENC SIGNIFICAT»

cercí a l'Hospitalet, Sant Vicenç dels Horts, Oses, Amer, Sant Mateu de Bages i, finalment, Calders on morí l'any 1934. El seu esperit pedagògic s'orientà decisivament i d'una manera volguda cap a l'escola rural. Fou en aquest àmbit on dugué a terme la seva labor docent i on posà a la pràctica les experiències pedagògiques més avançades. En Busquets fou un dels primers mestres que, a casa nostra, introduí i experimentà amb èxit la modalitat de classes a l'aire lliure "en contacte amb la natura i les coses vives" com al mateix deia sovint. Fou, doncs, en aquest aspecte i d'altres un autèntic innovador. Les seves experiències educatives han restat reflectides i comentades en nombrosos articles i diverses publicacions especialitzades de l'època ("El Monitor", "El Magisteri Català", "El Clamor del Magisterio", etc.)

l'ESCRIPTOR

Al llarg de la seva vida, Busquets escriví poesia, novel·la, narració curta i publicà nombrosos articles sobre crítica literària i altres temes també a les revistes literàries del moment ("La Veu de Montserrat", "La Comarca", "El Norte", "L'Aureneta", "L'Atlàntida", "La Renaiença", "La Joventut", "La Veu de Catalunya", etc.) De la seva producció poètica destaquen els seus llibres "Lliroia", "Flors del Montseny" i "Ventijols de Guileria". De la seva abundosa producció novel·lística cal destacar els títols "Dos amors", "Ànimes ferides", "Amor de enyor", "L'home de la mestra", "Plantaamor" i "Calvari". Com a narrador modalitat en la qual, segons el meu criteri, excel·lí d'una manera especial, cal fer

esment dels reculls "Del Montseny" i sobretot "Del meu viure rural". En aquest darrer aplec es troba la narració "Entre llops" que l'honora com a un contista de digníssim nivell i que li valgué els elogis del poeta Joan Maragall.

Insisteixo en el fet que fou la terra guillera i la seva gent la principal font d'inspiració on Busquets s'abeurà per a forjar la seva obra. Gran escrutador de la naturalesa i de la psicologia rural s'inspirà sovint entorn de la llar crepitant d'una masia tot escoltant la conversa d'un rústec carboner o una senzilla pastora. D'ells aprengué la cançó vella, la llegenda fantàstica, la dita popular i alhora també llur característica modalitat dialectal que Busquets transcrivía fidelment conscient com era de la riquesa lingüística que suposaven. És per tot això que l'obra d'En Busquets, sigui quin sigui el seu autèntic nivell literari, té per a nosaltres hilariencs un interès especial i subjectiu. A través de les seves pàgines podem refer els passos dels nostres avis i podem reconstruir un passat nostre tan pròxim en el temps si voleu, però ja tan llunyà en els models de vida i de comportament individual i col·lectiu. Els noms de lloc i de persona que En Busquets recull en la seva obra són avui encara vius entre nosaltres. Fins i tot aquella peculiar modalitat lingüística de què abans parlàvem i que els seus diàlegs reflecteixen ens és possible, malgrat tot, de sentir-la encara avui de boca d'alguns dels nostres vells i d'altres no tan vells. I tot això forma part del nostre patrimoni cultural, irrenunciable i únic, que En Busquets estimà i utilitzà com a primera matèria de creació artística.

Francesc DANÉS